

Klaun a tanečnice

Václav Neckář

Odhrň závěs v šapitó
Dávno setmělém v pozdních soumracích
Spatříš klauna v přepestrém
Fráčku zvětšelém, v botách plátěných

Něhu lásky v tváři má
V očích víru dítěte, jak se sklání blíž
K tanečnici průsvitné
Jak ji křehkou objímá v tichu vířícím

Čím jsem já, teď ptá se jí
Že tě dojíká moje bláznovství
Čím jsem já, sám bezradný
Že mi stále otvíráš tvoje království

Galaxie

Pouhý zlomek světa a galaxií
Pluje mořem času, jež nepomíjí
Staletí
Malým bodem zdá se, jen částičkou skal
Nicotnou a lehkou, ach, kdo by ji znal
Ah, ah, ah

Stoupající vesmírnou dráhou
K zářivému osamění
Stoupající vesmírnou dráhou
K zářivému osamění

K erupcím a tání hvězd v mlhovinách
K supernovám příštím se prolíná dál
Ah, ah, ah
Před osmihranem bytí pak zůstane stát
V němém úžasnutí se promění v prach
Kosmický

Padající vesmírnou dráhou
K zářivému osamění
Padající vesmírnou dráhou
K zářivému osamění

Zaslíbení

Tanečnice s klaunem, dva důvěřiví
Na život a na smrt dva zaslíbení
V šapitó
Oba vnitřním světlem připoutaní
Za šapitó vyjdou vstříc pokolením
Budoucím